

מסורת הש"ס

6 [צנת כ. וטען] ירוש
 שקלים פ"ב ה"ב וספד, ופי
 חסדן פ"ב ה"ב, ספדן ופי
 ה"ב פ"ט ה"ח, חגגה פ"ב ה"א
 ה"ג, ופי שבת פ"ב ה"א
 [ומספד כ. דברכות ה"ב
 פסחים: חולין עד: כריתות:
 ע"ש], ירוש' פסחים פ"ה
 ה"ד, ח' ירוש' פסחים פ"ה
 כ"ג, [למקנן פ"ה] שם. עט.
 פסחים ס' מנחות כ. חולין פ'
 נדה ע"ג, [פסחים ס' פ"ה] ח'
 פסחים פ"ד ה"י, [צנת כ.
 פסחים ס' מנחות כ.] ח'
 מקואות פ"ה ה"ה, [לעיל ט'
 פסחים ס' יומא כ"ז] ח' עט
 כ. לעיל, וטע"ן, [דברכות פ'
 לעיל כ"ג, ח'] ח' לעיל ט':
 למקנן ס' מנחות פ"י ח'. ירוש'
 פסחים ע"ה, ח' [למקנן
 קדן: ירוש' יומא פ"ו ה"ו,
 בהרבה]
 מקואות פ"ה ק"ג, ופי דנקט
 הא' לייאשא ב' זכורים, י' ובחי
 אפריס. ח' חולין כונות רש"י
 ללייאשא דמוקדשן בנרן, ע"ד
 ח' ה"ו, ח' [למקנן ע"ה],
 ח' ח' צ"ח פ"ה ה"ט.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא נתפגל וכו' ושליל עצמו נמי לא: (ב) ד"ה מאי לאו וכו' כי אורחיהו באכילת:

גליון הש"ס

"תוֹם" הָיָה חָזֵק בְּחֹבֵה וּבִי וְיָסֵב
 שִׁיבָה יוֹרֵה שִׁיבָה יוֹרֵה קֵסֶה לֵּךְ
 לְהוֹלִיךְ קֵמִי צְבִיחוֹת שֶׁמֶחֶת
 חַיִּים עֲלֵיהֶם מִשּׁוֹם מֵשֶׁת
 הַנְּהוֹרִים פֶּלֶא דְחֵי מֵשֶׁת
 וְהִלָּלְתִּי מִתְּרַבֵּה מִשְׁמֵה
 מְהוֹרֵה וְכִפְרוֹת לֵי הַנְּהוֹרִים
 נִדְבָה לְדַמֵּר כִּף קָף אֵן נָמִי
 מִיָּה וְכִי שֶׁלֵּל וְלֵאֵל חַיִּים.
 מִיָּה וְכִי מֵשֶׁת וְכִי וְכִי
 וְכִי מֵשֶׁת פֶּלִי צְבִיחוֹת
 לְכֵן מִסִּי צְבִיחוֹת לֵי שֶׁלֵּל
 לֵאֵל פֶּיֶס גֵּם אֵם יִמָּחַר קִי לְמֵאֵל
 הַנְּהוֹרִים לְקוֹחַ מִשְׁמֵה דְחֵי אֵל
 קִי צְבִיחוֹת צְבִיחֵה מִנְהַל
 צְבִיחוֹת דְּשִׁינִי לְכֵן חַיִּים
 מִשְׁמֵה וְכִי מִסִּי צְבִיחוֹת דְּדִבֵּר
 מִשְׁמֵה לְכֵן לְכֵן לְכֵן לְכֵן
 מִנְהַל וְכִי מִנְהַל מִנְהַל
 חַיִּים וְכִי

שינויי נוסחאות

[illegible]

אע"פ שאינו מפגל מתפגל ע"י
 ע"י אבנט וי"ל הך כו' כל"ל (ש"מ)
 (צ"ק): בב] פירש גבי כל"ל (ש"מ):
 וכו' (שמכ"י): כה] שליא ושליל מ
 (ד"ר).

(חגיגה יא.) אלא בהולכת עצים
(שם) לאכול דבר שאין דרכו לא
או חוץ למקומו: כשר שאין אכילתו
כדרכו ופסל מדרבנן, הכא לא גזר

שיטה מקובצת לאכול בחצי
ולא כמו שפיר
לא ט

רבי' **לא אחרתי**. שיאסף אלא בנתקבל בכלי: **והוא גופיה**. רבי' **הייא**. ומקבלי לכולהו: **זריזין הן**. ומקבלי לכולהו: **הייא**. **באחריה**. ה' לאוין כחדי דם חד לדס התמתי כדאמרין **בפ"ק (דף ע"ד:)** **ר' יהודה אומר בדרס**. **הס יליף טעמא:**

אף אני לא אמרתי
והוא ^א גופיה מנא ידע
הייא ומשתפכין והל
בו רבי יהודה למעמ
קרי דם ^ב דתניא ^א דם
יהודה אומר בכרת ^ג ו
רבי יהודה לענין
שנאמר ^ד כי הים
שהנפש יוצאה בו
יוצאה בו אין קרי
למעמיה דאמר אין
להם רבי יהודה ל
העזרה אמרו לו ע
שיחלבו עד ארכוב
היו תשייבה לה ה

10 הָרִים וְהָרִי וְהַרְבֵּי
 לַחֵץ אֵין חוֹצֵצִין וְהָאֵין
 וְתַנּוּ 11 הָיוּ בְגָדָיו מִנִּי
 פְסוּלָה וְכִי תִימָא
 2 מְדוּ 3 כְּמִדְתּוֹ שֶׁלֹּא
 בְּהוֹלַכְתָּ אֲבָרִים לִכְבֵּי
 וְלֹא 12 וְהַתְנִיֵּא 13 וְהִקְדֵּר
 יְהוֹלַכְתָּ אֲבָרִים לִכְבֵּי
 לְמַעְרַכָּה דְּלֹא עֲבוּדֵי
 אֲזִלִּי אֲזִלִּי אֲמִיצִמְסָא
 אֶת הַזֹּבֵחַ לֹאכּוֹל דְּ
 וְלִהְקַטִּיר דְּבַר שְׂאִיִּם
 וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פּוֹסֵל
 יֹאכּוֹל וְלִהְקַטִּיר דְּבַתְּ
 מִכּוּזֵי כֶּשֶׁר 14 לֹאכּוֹב
 כְּחֵצִי זֵית כֶּשֶׁר עֲ
 מִצְרַפִּין 15 הַשּׁוֹחֵט אֶת
 מִן הָעוֹר וּמִן הָרוֹטְבִּין
 וּמִן הָעֵצְמוֹת וּמִן הַ
 הַמְלָפִים חוּץ לְזִמְנֵי
 16 וְאֵין חֵיבִין עֲלֵיהֶן מִן
 הַשּׁוֹחֵט אֶת הַמּוֹקֵד
 שִׁילִיא בַּחוּץ לֹא פִי
 17 לֹאכּוֹל בִּיצִיֹּן בַּחוּץ
 לְבִיצִי תוֹרִין אֵין חֵי
 וְנוֹתֵר וְטִמָּא: 18
 19 פִּיגֵל בּוֹבֵחַ נִתְפַּגֵּם
 נִתְפַּגֵּל הַזֹּבֵחַ פִּיגֵל בֹּא
 בְּמוֹרָאָה לֹא נִתְפַּגֵּל
 נִתְפַּגְלוּ פְרִים בְּפָרִים
 מִסִּיעֵי לִיה 20 וְשׁוּיִם
 פְרִים וּבִשְׂרִיפְתָּן לֹא
 לֹא הָא חִישַׁב בְּאִימִי

ואידי דנקט פילג צאממורין נקט נמי לא נתפגלו אימורין: [א] אלעזר דלמך [ב] מתפגל ואע"פ שאין מפגל כגון שכליל ומוראה ובשר הפרים: ואין. ר"ש וחכמים שנחלקו צפ" צ"ש דרבנן אמרי פילוג נוהג צפרים הנשרפים ור"ש אמר כל שא

הוא נחשב לאחד מהפסוקים המרכזיים ביותר בתורה, ונחשב לאחד הפסוקים החשובים ביותר בתורה.

[illegible][illegible]

ית. עיון רש"י יוש"פ הקומץ רבה (מנחות מ. ד"ה לט"ז): **פִּינֵיז** בזהב נתפגל השלילי (במשליל לא נתפגל הזהב) וקוטרם כמחצית קוטרם"ה אם פינז כשילוי לא נתפגל הזהב משום דלא גוסיף דומה הוא: **פִּינֵיז** כחולל נתפגלה מ' וגל האלז ולא שאר העוף ואפילו כחטאת העוף דאכלי כהן מוראה ואיכא אינשי דאכלי ליה כדפי' גבי שילוי, אבל

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

אֵיךְ דָם מִבְּמַל דָּם. וְדָם
דפ' התערובות (לקמן 77)
כרבי אליעזר דאמר פ' נתע
במדתו ב. הך פירכא אליז

וְלֹא כִשְׁתַּקְבַּל בְּכָל־
בְּהֵנָּה זָרִיזִין ^ב וְעַבְדִּין
דָּם הַתְּמִצִּית מְעֻרָּב
דָּאִמֵּר דָּם הַתְּמִצִּית
תְּמִצִּית בְּאַוְהָרָה ^א רַבִּי
זִמְרָה ^ו אֲלֶעָזָר מוֹדָה
פֶּרֶה שְׂאִינוּ מִכְפָּר
הוּא הַנֶּפֶשׁ ^ג דָּם
יִי ^ד דָּם שְׂאִין הַנֶּפֶשׁ
אֵלָּא ^ה רַבִּי יְהוּדָה
שֶׁ מִבְּטֵל דָּם ^ו אָמַר
בְּרִיכָם לְמָה פּוֹקֵקִין
חַוָּה לְבָנֵי אָהֳרָן
יֵהָן בְּדָם וְהָא דָּם
הוּא תְּצִיגָה דְּמִינוּ ^ז

החלב יבישין חוצצין
קא מיתוסי מאנייהו
שמשין ועבד עבודתו
מדלו להו ^ט והתניא
יחסר ושלא יותיר
דלאו עבודה היא
הכהן את הכל ^ז זו
אלא ^ס בחולכת עצים
היא ולעבודה היכי
מתני' ^ט השוחט
שאין דרכו לאכול
דרכו להקמיר כשר
לאכול דבר שדרכו
שדרכו להקמיר פחות
כחצי זית ולהקמיר
זין אכילה והקמרה
הזבח לאכול כזית
מן הקיפה ומן האלל
דין ומן הקרנים ומן
והחיצן למקומו כשר
ם פיגול ונותר וטמא
ין לאכול שליל או
המולק את התורין
א פיגול חלב מוקדשין
עליהן משום פיגול
אמר רבי אלעזר
השליל בשליל לא
^ח נתפגלה ^ט מוראה
אלל פיגול באימורין
נתפגלו אימורים לימא
שאים חישב באכילת
ישה ולא כלום מאי
ים נתפגלו פרים לא

ומחשב שתאכלהו האש דהו
אדם

על מוצח החילון אין חייבין
למחר לא עשה כלום דמחש
אבל שריפה לאו לשון אכילה ה
לאו. הא דפליגי רבנן דאמ
(ג) ואכילת מוצח נתפגל ב

דס הוי חציצה. צין געליגן לרשעס
 מיטן הוצצן. גענין שוועלען. ורהי
 הכסן דער לבש. במדרס. שיה אלזן [109]
 אברים לבש. דא מעז מדלי לה, ומה
 והכרעים יתכן נמים והקריב הכסן אל
 קרא. ומדעניו חסד מעז מעז עזרה
 לנפוש אל איטערק. דא משענין עזרה
 למנו אל חן למקומו: דבר שאין דרכ
 עזרה ימורה אל דא חן למנו חני וחי
 געליגן (חזיון קב). שאם חסד באכיר
 ד פוגל בורג פנעמיים, גען אל שיעב

וע"ג) דרובא דאינשי לא קא אכלי ליה (מ"מ).
וה"ל הא אלל עצמו לא נחפז והאכלו אי
גלג העוף אפי' תהיה המזרחא ראויה לאכול

לה.

ליה לשם מים כרזי אליעזר
ה רואין אי נמי סבר לה
לית כשר: והתניא מדו
ו מיגז גיז לעיל צפרק שני
מיגז בזבח נתפגל שרלי.

וְאִנְשֵׁי דְלֹכְלִי לִיָּה חֵיב כֶּרֶת
 הוּא [כא] כּו' שְׁאִין דְּרִבּוּ
 כֶּךָ פִּי' בְּקוּטֶרֶס וּכְעִינִי זֶה
 וּדְרָאָה לָלֵךְ הַחֵץ לֹא לֵאכִילָה
 עֲלֵמָלָא הִיא הֹלֵךְ מַחֲשָׁבָה
 וְיִפְגַּל וּמִיָּה הִיכָּא דִנְחֵשָׁב
 דְּבִשְׁ אַחֵר כִּיּוֹן דְּלִיכָא אִנְשֵׁי
 בְּעָלֵי כֶּרֶת וְשֵׁם דְּחָק בְּחוּס
 יֵאָדָּם כְּשֶׁאֵר בְּשֶׁר אִינֵה מִפְּגַלָּת
 הַדְמוּרָאָה אֲבִית [כב] הַדָּשָׁן וְאִין

אבל בשליל לא אפשר לומר

תורה אור השלם

1. רק חזק בלבלתי אבל תהי
 כי היום הוא הקששׁ
 הנפשׁ על הנפשׁ
 דברים אֵל
 ולמה־הִשׁ ושׁמ׳ צ׳ל פנ
 זה כי נפשׁ הקשׁשׁ בדם הוא
 ואני נתחתי לכם על המזבח
 לכפר על פשׁת־כם כי הִסִּי
 הוא בנפשׁ יכפר׃
 ויקרא י, ג
2. וילבש הנהן מדוד בן ומוכִס׳
 בד וילבש על בשרו והריס את
 והשׁין אשר תאכל בזה־השׁ
 העלה על המזבח ושמן אֵל
 המזבח׃
 ויקרא י, ג, 2
 3. והזכיר הוֹרִיעִים עַל־הַזֶּבֶח׃
 במִּם הוֹרִיעִים הַזֶּבֶחַ אֵל הַזֶּבֶחַ
 וְהַקֹּשֶׁר הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָאֵל
 אֲשֶׁר רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
 ויקרא י, ג, 2

מוסף רש"י

[illegible]

כולו בעל תמיכתי ומה שחש
 וירקא ששני ירד
 על חילין על קדש: בהארהיה
 בלא ולא כרת דכחי (ויקרא ו)
 ו נשכ כל בשר דמו גופא הוא
 וגו' ור' אבהו ירבה, אל
 התחלת שאלו עד חצית
 (סו' ר') הירדה אומר חברי
 נפקא לה מרבינא דכלל עד
 (ע' מורה ר') הירדה עלנין
 כפרה. שאלו ר' יהודה לירקא
 (סו' ר') הירדה אומר חברי
 יוצא בו. דס קילת, ש' חשש
 ש בנקה דס חשט: ארין ארין
 מבטל ש. הלק כל נטיל חמיה
 אשתתפי וכלל פורתא דמיה
 לנזח חשק וירקא אל תמכס: למה
 אשתתפי וכלל פורתא דמיה

[illegible]

וְשָׂא שָׁכָר לַיהוָה לְפָנָיו לְפָרֶשׁ גִּבִּי פִיגֵל בְּמִוְרָאָה
וְשִׂי וְכִדְנָקֻט מִוְרָאָה אֲבָל פִּיגֵל בְּמִוְרָאָה
לִי: